

[Hauch.]

at den ærede socialdemokratiske Ordfører (Kr. Johansen) sluttede sine Udtalelser med at sige, at man fra Socialdemokratiets Side vilde afholde sig fra at stemme. Jeg ser deri en Tilkendegivelse af det ønskelige i, at dette Spørgsmaal kan blive gjort til Genstand for en videre Behandling her i Rigsdagen, der kan føre til Gennemførelse af en Lov, som giver rimelige Vilkaar for Landbrugets forskellige Grene her i Landet, og samtidig en Ordning, der nationaløkonomisk set er langt forstandigere end den, vi har.

Man maa nemlig i denne Forbindelse ikke glemme — det overser man ofte —, at de Lande, hvor vi køber Kornet, ikke er de Lande, som betyder noget for os, naar vi skal afsætte vor Husdyrbrugproduktion. Det er netop den store Ulykke i denne Sammenhæng, og det er dog ganske klart, at dersom vi kan frigøre os fra at købe i disse Lande og anvende hele vor Købekraft til Udnyttelse i de Lande, hvor vi er i Stånd til at skaffe Plads for Afsætningen af vor Produktion, er det ikke alene en Fordel for Landbruget, men det er en nationaløkonomisk Fordel for det samlede danske Samfund. Derfor vil jeg ønske og haabe, at ikke alene den højtærede Landbrugsminister, men at de høje Regeringspartier her paa Rigsdagen vil komme til Sandheds Erkendelse i denne Sag; det er ikke for tidligt, baade af landøkonomiske og nationaløkonomiske Grunde.

Veistrup: Maa jeg sige til den ærede sidste Taler, at det beror alt sammen paa, hvad man forstaar ved Sandheds Erkendelse; det kan jo være, at det, som det ærede Medlem mener er Sandheds Erkendelse, ligger meget langt fra den Opfattelse, vi har af Sandheds Erkendelse.

Naar dernæst det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at den socialdemokratiske Ordfører har anbefalet at undlade at stemme, saa tror jeg, det ærede Medlem misforstod denne Udtalelse. Der foreligger jo her et Ændringsforslag, og det agter vi ikke at stemme for eller imod. Det maa afgøres mellem de to Partier, om Lovforslaget skal have den oprindelige Form eller den i Ændringsforslaget foreslaede; det skal vi ikke blande os i, og derfor ønsker vi ikke at stemme imod. Men vi vil selv-

følgelig stemme imod Forslaget ved tredje Behandling.

Den ærede Ordfører (Lange) gjorde gældende, at her ikke var Tale om en kunstig høj Pris. Ja, i hvert Fald er det da baade en kunstig Pris og en høj Pris. Og naar det ærede Medlem saa gjorde opmærksom paa, at i andre Lande laa Priserne maaske endogsaa dobbelt saa højt som her, vil jeg meget advare mod at parallelisere danske Forhold med andre Landes. Jeg spørger: Er det en Fordel for de andre Lande, at de har den høje Pris? Det hænger vel nøje sammen med, at Besiddelsesforholdene og Erhvervsforholdene i andre Lande er væsensforskellige fra de danske. Ingen kan være blind for, at Landejendommene mange Steder er formet som Storbefridter i Modsætning til Forholdene herhjemme; det er derfor Storbefridterne, der er toneangivende i disse Lande, det er dem, der bestemmer, om der skal være en høj eller en lav Kornpris. Men saaledes har det ikke været hidtil her i Danmark, og trods de Udtalelser, der fremkom baade fra Ordføreren for Udvalget og de to Venstreordførere, hævder jeg endnu for mit Vedkommende, at det vilde være til uhyre Skade for den overvejende Del af Befolkningen her i Landet, om vi gik til en Pris som den, her er foreslaaet. Det tror jeg, man skal være ganske klar over, og derfor synes jeg, det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde opmærksom paa, at naar man taler paa Landbrugets Vegne, skal man være forsigtig med at forveksle Landbruget med sig selv.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa Gentagelser, men skal nøjes med at svare Ordføreren, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), paa hans Udtalelser om den nye Situation, som er indtruffet her i Landet ogsaa for Landbruget, Udtalelser, der gik ud paa, at denne nye Situation maa man selvfølgelig tage Hensyn til og indrette sine Forhold efter. Det har det ærede Medlem saa fuldkommen Ret i, derom er jeg helt enig med det ærede Medlem. Derfor tror jeg ogsaa — og jeg har været medvirkende til det og er villig dertil i Fremtiden —, at man maa gaa ind i de planøkonomiske Foranstaltninger, som er nødvendige, og som